

Det, vi nu ser her, er jo endnu en gang udtryk for, hvordan forhandlingsforløbet er. Det er jo umuligt at forhandle med ministeren, når Venstre i den grad sætter sig på forhandlingerne, drager konklusionerne på forhånd og ikke vil give nogen som helst indrømmelse. Det var det, jeg mente med smertegrænsen for. Er det ikke derhenne nu, at smertegrænsen er ved at være nået også for Kristeligt Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Vi har en aftale fra år 2001, når det drejer sig om energibesparelser. Vi er i nogle forhandlinger i øjeblikket på det her område og med det indhold, der er i denne her aftale.

Det er korrekt, kan jeg sige til hr. Kim Andersen, at vi har fået en masse notater, og vi har læst dem igennem, men vi har ikke klappet til hest, hvis man kan sige det således, på nuværende tidspunkt. Vi er altså inde i et forløb. Derfor kan jeg jo ikke stå her, lige meget hvor meget jeg så vil, og hamre fra talerstolen og sige det meget firkantet, for vi er altså i et forløb.

Så til hr. Keld Albrechtsen: Vi har jo alle – kan man sige – givet udtryk for, at forhandlingerne har været møjsommelige, det er sejt osv., men vi har nået nogle resultater. Vi har indgået nogle aftaler, som jeg synes er fine, især den seneste aftale, NESA-aftalen. Det var besværligt, ja, men det lykkedes.

Der må man jo så sige, at der gav Venstre sig jo også på nogle områder, så det er altså ikke helt umuligt at lave nogle aftaler. Vi fik jo en aftale på biogasdelen, som først så meget besværlig ud, men det lykkedes trods alt at få den igennem.

Man må jo give sig i en forhandlingssituation, men man får også nogle ting. Sådan er det. Så jeg vil ikke sige, at det har været helt umuligt, men jeg vil heller ikke sige, at det på nogen som helst måde er let. Det har jeg altså også givet udtryk for i min tale.

Jeg tog netop også det med sidespring op. Det er bare ikke den bedste måde at forhandle og indgå aftaler på, at der er sidespring i forholdet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg sidder og funderer dybt over, hvad udtrykket »klappe til hest« betyder, men det er ved at opklare sig for mig.

Så er det hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu ved jeg ikke, hvad det er, som man kan henviser til i NESA-forhandlingerne. Det startede med 40 pct., og det sluttede med 40 pct., fordi hr. Kim Andersen ikke ville acceptere nogen som helst indrømmelser til oppositionen.

Nu gentager forløbet sig. Hr. Kim Andersen har på forhånd meddelt, hvad de forhandlinger ender med, og ja, så har vi jo altså sådan en situation, at vi har en minister, der affinder sig med, hvad hr. Kim Andersen bestemmer. Så fører de forhandlinger jo ikke til noget.

Når det så kommer oven i dette sidespring med miljøbonussen, altså så må fru Bodil Kornbek da være ... Det ved jeg ikke, der er jo nogle, der kan tåle hvad som helst og udholde en hvilken som helst smerte, men jeg vil sige, det er da imponerende, hvis Kristeligt Folkeparti vil lade sig bruge som dørmatte på den måde.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Nu kan man jo fremstille tingene på mange måder. Den aftale, vi har lavet her 9. maj i år, omhandler jo også andet end de 40 pct. Den omhandler også andre ting.

Det skal man altså også fastholde i det samlede billede, og der mener jeg helt reelt, at der har vi måttet hive og slide i tingene, men det er lykkedes, og der er også kommet noget positivt ud af det.

Igen vil jeg ikke påstå, at det er nemt, men det er altså heller ikke umuligt. Det synes jeg bl.a. den her aftale har vist at det ikke er. Derfor er jeg da egentlig også fortrøstningsfuld eller positiv over for de kommende forhandlinger, vi skal til.

Det skal lykkes at finde en løsning, og indtil andet er bevist, så er det den indstilling, jeg har, når jeg går til forhandlinger.

Kl. 15.35

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige tak for en god debat. Som hr. Svend Auken sagde, har vi forskellige udgangspunkter og forskellige holdninger. Jeg kan jo høre på debatten i dag, at Socialdemokratiet ikke er helt tilfreds med regeringen. Jeg kan også høre, at Dansk Folkeparti heller ikke er helt tilfreds med regeringen. Sådan er det jo indimellem. Når der indgås aftaler, der er kompromiser, så skal der gives lidt hele vejen rundt.